

Ο Γέρων Άνθιμος Αγιαννανίτης όπως τον είδαν οι σύγ

/ Ορθόξ

του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών

και πάσης Ελλάδος,

κυρού Χριστοδούλου

Σ' ένα απέριττο μοναχικό ταφο, στο φτωχικό κοιμητήρι που βρίσκεται πίσω από το Κυριακό της αγιορείτικης Σκήτης της Αγίας Άννης, κυριολεκτικά μεταξύ ουρανού και γης, αναπαύεται από τις 28.6.96 το χοϊκό σκήνος του Γέροντος Ανθίμου του Πνευματικού, μιας από τις σπάνιες φυσιογνωμίες που ανέδειξε στον αιώνα μας το «Περιβόλι της Παναγιάς», το Άγιον Όρος. Οι προσκυνητές της Αγίας Άννης είχαν για πολλά χρόνια το ακριβό προνόμιο να επισκέπτονται το κελλί του, που μοιάζει με αητοφωλιά σ' ένα από τα υψηλότερα σημεία της Σκήτης, τον Γέροντα Άνθιμο, που και μόνο με την βιβλική του φυσιογνωμία εντυπωσίαζε.

Επί 63 χρόνια οικιστής του Άθω, ο μακαριστός Γέρων έμοιαζε με κάποιον παληό Προφήτη, καθώς η εκ πρώτης όψεως αυστηρή μορφή του και η κατάλευκη γενειάδα του σε συνήραζαν. Κάπως έτσι, σκεφτόσουν, θα έπρεπε να ήσαν οι Προφύτες του Ισραήλ, στους οποίους ο Θεός εμπιστευόταν κάθε φορά τοθέλημά Του.

Κι όμως αυτός ο Γέρων κατά βάθος ήταν, όπως όλοι οι γνήσιοι άνθρωποι του Θεού: όλος αγάπη, όλος στοργή, όλος θέρμη για καθέναν πού έφθανε μέχρι το απόμερο ενδιαίτημά του. Κι όταν έβγαινε από το Άγιον Όρος κι ερχόταν στον «κόσμο», δεν έχανε ποτέ την παρθενική του αθωότητα, εκείνο το μελίχιο ύφος, που λες και σνομπάρει κάθε φορά τις πολυπραγμοσύνες και τις μικρότητες των «κοσμικών».

Μικρός το δέμας και καλωσυνάτος Γέρων, ο παπα-Άνθιμος ο Πνευματικός είχε επάνω του κάτι το θεϊκό. Τον είπαν «χαρισματικό» και «ουράνιο άνθρωπο». Άλλοι «θεοφόρο Πνευματικό και σοφό διδάσκαλο». Και άλλοι «σπουδαστή της ερήμου».

[\(περισσότερα...\)](#)